

Op bezoek bij Mario De Cleen

Vlinderkweker en natuurliefhebber

BAZEL - Op 18-jarige leeftijd was Mario De Cleen wereldkampioen met zijn zebravinken. Hij stopte met de kweek en tentoonstellingen omwille van de grote rijd tussen de collega-vogelliefhebbers. Een jaar later steeg zijn interesse voor een andere diersoort: vlinders. Deze insecten zijn één van de mooiste dieren op aarde. Vroeger waren ze in onze streken veelvuldig te zien, maar door het toenemend gebruik van insecticiden en verdelgingsmiddelen tegen rupsen, verdween de vlinder uit ons milieu. Mario De Cleen komt op de Puitenslagersfeesten zijn collectie voorstellen. Vanuit die optiek zochten wij hem op in zijn woning te Bazel, waar hij met zijn ouders woont.

Overall vlinders

"Ik word door iedereen in de branche als zeer jong beschouwd, ik ben amper 24. De meeste vlinderkwekers en verzamelaars zijn een heel pak ouder", vertelt een trotse Mario. In het hele huis vindt men vlinders, figuurlijk dan, want er was geen enkel levend exemplaar te bespeuren; daar was het nog een beetje te vroeg voor. In alle kasten, op elke stoel, in de keuken, in de wasplaats en in de kelder, overal vindt men wel iets dat met zijn hobby te maken heeft. Tot onze verbazing was moeder net bezig met enkele cocons klaar te maken voor de geboorte van een vlinder: "Ja, veel mensen zijn hierover verbaasd", zei mevr. De Cleen, "maar wij zijn even bezeten als Mario. Wij moeten hem helpen, het is nogal een tijdrovende hobby, maar je krijgt voor de geïn-

vesteerde tijd veel moois terug van de natuur."

En inderdaad, de vlinders zijn zeer mooi. Ze staan opgesteld in kasten achter glas, hangen op een schuimplaat om ze beter te kunnen bestuderen... Maar allen hebben ze de prachtigste kleuren, het lijkt of ze geschilderd zijn met het pallet van de 'goddelijke' schilder. Naast de kleine vlindertjes die wij soms ook door onze tuinen zien fladderen, hangen er zeer grote exemplaren, zoals die van de Atlas, die zo groot is als twee opengevouwen handen. "Het grappige van de zaak is dat vlinders kweken helemaal niet moeilijk is", beweert Mario, maar als ik hem zeer ongelovig aankijk vervolgt hij al lachend, "als je alle geheimen kent toch..."

Vlindertuin

Schalks verzoekt hij ons hem te vergezellen naar zijn vlindertuin. Men moet zich hierbij een zeer grote voliëre voorstellen, volledig afgezet met muggengaas, om ander insecten zoals de sluipwesp buiten te houden. Eens binnen merk je meteen dat het hier een vijftal graden warmer is dan buiten, dat komt door het muggengaas. Dat is goed voor de tropische planten die hier worden aangeplant, zoals de bananeboom e.a. Maar ook voor de tropische vlinders is het uiteraard goed. Elke vlinder heeft hier zijn plantje of struik waar hij terecht kan.

Het is namelijk zo dat de meeste vlinders slechts van een bepaalde plant willen eten, zodoende moet je die plant aanbieden, anders

Onze medewerker in gesprek met Mario De Cleen uit Bazel, verzamelaar en kweker van in- en uitheemse vlinders. (foto RS)

leggen zij geen eieren.

"In de vlindertuin staan zeer uiteenlopende soorten planten bij elkaar, zelfs brandnetel, dat van zeer groot belang is voor sommige van de mooiste vlinders, verzekert Mario ons, al denkt zijn vader er anders over.

Terug in huis toont hij een groot bord, waar een veertigtal harige zakjes opgeprikt hangen. "Dit zijn de cocons van de vlinders. Ze zijn allemaal opengesneden zodat de vlinder zich veel gemakkelijker een weg kan banen naar buiten. Hier help ik de natuur een handje. Normaal zou een gedeelte verloren gaan door het natuurlijke eliminatieproces en dat wil ik vermijden.

Natuurliefhebber

Weet je dat ik regelmatig grote groepen vlinders loslaat in de vrije natuur. Ik hoop op die manier mijn steentje bij te dragen tot het natuurbeleid. Je moet zeker schrijven dat ik geen vlinders wegroof uit de natuur om ze op een plankje te nagelen, ik doe dit om er mee te kweken en te bestuderen. Zo werk ik regelmatig mee aan grote natuurprojecten van buitenlandse universiteiten. Nadien bezorgen ze mij dan alle bevindingen, waar ik ook weer een en ander van opsteek."

Eens de vlinder uit de cocon komt, waar hij trouwens blijft opzitten, dan begint de metamorfose. Dan blaast die verkrukelde worm zich

op tot een prachtig gekleurd exemplaar. Ongeveer een half uur na het verlaten van de cocon vertrekt de vlinder de natuur in om een wijfje te zoeken en te paren. Wist je trouwens dat sommige soorten tot op 10 kilometer afstand hun vrouwtje kunnen ruiken. Vooral de nachtpauwoogvlinder is daar sterk in.

Mario presenteert zijn collectie op vrijdag 6 mei van 17 tot 23u, op zaterdag 7 mei van 14 tot 21u en op zondag 8 mei van 10 tot 20u in de bovenzaal van de Katholieke Kring aan de Pastoor Steenssensstraat, in het kader van de Puitenslagersfeesten. Het is een aanrader... KB